

Efter Forespørgerens Opfattelse stod Statsadministrations Prestige paa Spil i denne Sag. Den maatte derfor »i Velanstændighedens Navn underkastes en dybtgaaende og uholdt Undersøgelse«, og Forespørgeren forstod ikke, at en saadan Undersøgelse ikke for længst var foretaget paa Anklagemyndighedens eget Initiativ.

Justitsministeren gjorde først Rede for det civile Mellemværende mellem Statsbanerne og Fabrikant Jacobsen og fremhævede her bl. a., at der i 1927 var opnaaet en Ordning mellem Parterne, som Jacobsen dengang erklærede sig tilfreds med, og hvorefter Lejesummen nedsattes, ligesom Banerne gik ind paa at yde Jacobsen en Godtgørelse samt en Erstatning paa 3000 Kr. i Anledning af det ved Flytningen af Kiosken og Byggearbejdets Forsinkelse forvoldte Tab. Ministeren omtalte derefter de forskellige Retssager og deres Udfald og gjorde opmærksom paa, at Byretsdommen af 1932 ikke blev paaanket. Først flere Aar senere havde Justitsministeriet faaet med Sagen at gøre, idet Fabrikant Jacobsen i 1935 indgav en Anmeldelse mod Statsbanerne for Dokumentfalsk. Der var i den Anledning foretaget indgaaende Undersøgelser. Med Hensyn til Seglets Tilstand var de sagkyndiges Erklæringer ikke overensstemmende, og nogen absolut Sikkerhed for, om Seglet havde været brudt eller ej, var ikke naaet og kunde formentlig ikke naas. Hvad dernæst Spørgsmaalet om en Ombytning af Originalkontraktens Arealplan angaar, var det ikke bevist, at nogen under Statsbanerne ansat Tjenestemand havde foretaget en Ombytning som den af Jacobsen paa-staaede; til Støtte for, at en saadan Ombytning skulde være sket, forelaa foruden Jacobsens egen Forklaring overensstemmende Udtalelser af hans to Søkende, som hævdede at have bemærket Raderingen i Originalkontrakten; imod Ombytningen talte dels samstemmende Vidnesbyrd fra alle de paa-gældende Statsbanetjenestemænd, dels den Omstændighed, at Banerne faktisk i 1924 havde en rigtig, uraderet Plan til Disposition, saa at der ikke syntes at have været Anledning for dem til at benytte en raderet Plan. Efter at Politidirektøren havde afvist Anmeldelsen for Dokumentfalsk, tiltraadte Justitsministeriet da i Overensstemmelse med Statsadvokatens og Rigsadvokatens Indstilling denne Afgørelse med den Begrundelse, at der ikke forelaa nogen Formodning om, at der var udvist et strafbart Forhold. I 1937 indgav Jacobsen paa ny en Anmeldelse mod Statsbanerne, denne Gang for Bedrageri, men ogsaa denne Anmeldelse var afvist af Rigsadvokaten, og Justitsministeriet havde tiltraadt hans Afgørelse ud fra strafferetlige Synspunkter.

»Selv om man« — udtalte Justitsministeren videre — »med Injuriedommen af 1932 vil være enig i, at Jacobsen med fuld